

1989

Στόν Κυριαίω Μάτση

Βάθος Μόρφης

Ένας παός γενναίω χονατίζει
και βούδει και βίζει το μέτωπό σου
και βέβ' στού ποτό Στρατιώτη μακαρίζει
τόν εν θριάμβω θάνατό σου

Της δίμης ο παιδάς άρτηχούσε
στό βμαραχδέιο τό νησί αι' αι' τ' Αιρωτηρί
Ένας μεγάλος σεδωρούσε
τό ξέρμερο τής νιότης παννυχύρι

Κι' άξαστρα άκουότιμεν ο μέγας θρήνος
βάν από βούκινα στόματα χίμα
στό μετερίζι δρόδαξεν Έκειτός
και δοχχίδα συντέκνω καρνοβίμα

Αντιγαμίδα τά ηενια τά όρη
αι' αι' τά ριζά του βείότιμεν ο υμφορείτης
ε' άγαμίνασα ζεβέτες βρασοφόροι
αι' η' άντροχεγγήτρα μάνα-τ'η τής κρήνης.

./.

Και γίνηται τὸ Δίωμο Ἐρμιάδι
χρῆνῃ καὶ ὄχειδος ἢ κραταία ἀχθιόντα
βιαιῆς Ἡρώων κίησαν ὁμαδί
ἐτήν ἀντρεία γὰ ἐτήβουν Παρθεγώνη

Ὅμως τὸ μέγα πηχθὸς μετὸ μέγα παθὸς
ὀρφανεμένο ἀπ' τὸ χαμὸ βένδ' ἀ ζυγίσει
τῆς δευτερίας τὸ φράμπουρ ὡστὸ δάδος
τ' ἀπέραντου οὐρανοῦ μαε δ' ἀνερίσει

Κί ὡς δ' ἀ φουοῦν οἱ αὔρες τοῦ Αἰχίου
γιά γὰ κωτήβουν τὸ τανί κἀγοίου Θεβεία
δ' ἀ φτάγεις μάρτυρα ἐπὶ χώρα τοῦ Ἐραίου
δ' ἀν ἡμοφῶς καὶ σύμβορο καὶ ἰδέα

Σ' ἀν Διγενῆς ἐπὶ μαρμαρένια ἀζώγια
ντροπιαδες τῆς μηριταγίας τὸ ζιονταρί
ἢ Κύπρος δ' ἀ βεμνυγεται αἰώγια
τοῦ Πενταδάκτυλου ἀπτε, Κυρίαμο ὀδη γέ,
μηπροστάρη.

Παλαιάρι 19/11/1989